

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815201466
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5815201466.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v sporovej právnej veci žalobcu: SOLHYDRO spol. s r. o., so sídlom Panónska cesta 17, 851 04 Bratislava IČO: 31 343 236, právne zastúpeného JUDr. László Lengyel, advokát, so sídlom R. XXX/XX, XXX XX C. J., proti žalovanému: Eurotransfer, spol. s r.o., so sídlom Trenčianska 53, 821 09 Bratislava, IČO: 31 722 261, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom E. XXX, XXX XX F., o zaplatenie 27.152,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/16/2015-137 zo dňa 15. novembra 2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/16/2015-208 zo dňa 7. augusta 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/16/2015-137 zo dňa 15. novembra 2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/16/2015-208 zo dňa 7. augusta 2018 z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 15.675,38 Eur, zmluvnú pokutu 1.000,- Eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 75.201,03 Eur od 11.01.2012 do 17.06.2014, zo sumy 71.201,03 Eur od 17.06.2014 do zaplatenia, zo sumy 4.398,75 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 4.021,06 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 52 %.

2. S poukazom na vykonané dokazovanie a právnu úpravu v § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej aj len „OZ“), § 358 Obchodného zákonníka zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej aj len „ObZ“), § 369 ods. 1 ObZ, okresný súd rozhodol tak, že žalobe čiastočne vyhovel. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobou doručenou okresnému súdu dňa 16.03.2015, po pripustení jej zmeny na pojednávaní dňa 15.11.2016 sa žalobca domáhal, aby okresný súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 19.675,38 Eur, zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.000,- Eur a príslušenstva. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 08.07.2013 uzavreli žalobca a žalovaný dohodu označenú ako „Uznanie záväzku a dohoda o plnení v splátkach“ - ďalej len „dohoda“, pričom na jej základe sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi sumu 86.678,28 Eur v splátkach v dohode uvedených s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek zo splátok podľa bodu 4. dohody riadne včas stáva sa splatným celý dlh dlžníka a dlžník je povinný veriteľovi zaplatiť aj zmluvnú pokutu 1.000 Eur a úroky z omeškania vo výške 9% ročne, a to zo sumy 75.201,03 Eur od 11.01.2012 do zaplatenia, zo sumy 4.398,75 Eur na obdobie od 19.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 4.021,06 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia a vo výške 6.477,31 Eur. Žalovaný zaplatil iba čiastku 67.002,90 Eur, a preto dlh predstavuje 19.675,38 Eur a zmluvná pokuta 1.000,- Eur a úroky z omeškania vyčíslené sumou 6.477,31 Eur.

3. Okresný súd v zmysle žaloby vydal dňa 18.05.2015 pod č.k. 5Cb/16/2015-21 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením „v ktorom poukázal na nedôvodnosť žaloby v celom rozsahu, keďže pohľadávka žalobcu zanikla započítaním s pohľadávkou žalovaného, čo uskutočnil jeho listom doručeným žalobcovi 10.06.2014. Žalobca ako zhotoviteľ sa dostal s realizáciou diela podľa Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 zo dňa 10.02.2011 v znení dodatku č. SH-29-0/2011 zo dňa 09.03.2011, do omeškania a to o 141 dní ku dňu odovzdania diela 22.12.2011, keďže dielo malo byť ukončené najneskôr do 15.06.2011. Žalovanému ako objednávateľovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za 141 dní v sume 1650 Eur x 141 dní = 232 650 Eur. Žalovaný plnil svoju povinnosť podľa dohody a v čase, keď jeho povinnosť predstavovala sumu 19 675,38 Eur ku dňu 10.06.2014 zistil, že má nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Listom z 10.06.2014 jednostranným započítaním si uplatnil svoju splatnú pohľadávku na zaplatenie zmluvnej pokuty do výšky 19 675,38 Eur, a preto jeho záväzok voči žalobcovi zanikol doručením zápočtu.“

4. Žalobca si uplatnil nárok na základe „Uznania záväzku a dohody o plnení v splátkach“ uzavretej medzi stranami sporu dňa 08.07.2013 vychádzajúc z uzavretej Zmluvy o dielo č. SH-139-0/2011 zo dňa 10.02.2011. Nárok na zaplatenie ceny diela podľa tejto zmluvy bol predmetom konania vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 2Cb/79/2012 (pripojený spis), pričom konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby. Žalovaný si proti nároku žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na základe Zmluvy o dielo č. SH-13-0/2011, avšak už vo výške 1.650,- Eur poukazujúc na dohodu o jej zmene, ktorá mala byť dojednaná pri uzavretí samotnej zmluvy, čo strana žalobcu naopak popierala. Svedok p. D. D. - poverený jednaním pri uzavretí zmluvy o dielo podporoval tvrdenia žalovaného (o tom, že došlo k dohode o zmene výšky zmluvnej pokuty pri podpisovaní zmluvy v mieste sídla žalobcu) naopak svedok p. Ing. E. P. - jednajúci pri uzavretí zmluvy o dielo za stranu žalobcu naopak podporoval tvrdenia žalobcu (o tom, že k dohode o zmene výšky zmluvnej pokuty nedošlo, keďže zmluva bola zaslaná na podpis žalovanému) a vyvracal tvrdenia strany žalovaného o tom, že by došlo k úprave zmluvnej pokuty. Okresnému súdu iný dôkaz, ktorý by podporoval pravdivosť tvrdení jednej zo strán a zároveň vyvracal tvrdenie druhej strany ponúknutý ani predložený nebol. Preto okresný súd mal za základ zmluvnú pokutu nezmenenú v sume 250,- Eur, čo napokon zodpovedá aj zneniu § 544 ods. 2 OZ, z ktorého vyplýva, že zmluvnú pokutu možno dojednať písomne, čo v danom prípade žiadalo parafovanie zmeny oboma zmluvnými stranami pri ustanoveniach o zmluvnej pokute, naviac ak sa tak malo stať v mieste sídla žalobcu. Znenie Zmluvy o dielo č. SH-139-0/2011, konkrétne jej bodu 6.9, článku 6, ktorá bola predložená ešte v konaní vedenom na súde pod sp.zn. 2Cb/79/2012, v rámci ktorého žiadna zo strán výšku zmluvnej pokuty nenamietala, resp. nedožadovala sa inej ako v zmluve dohodnutej výšky zmluvnej pokuty sumou 250,- Eur, hoci diela podľa oboch zmlúv sa realizovali v rovnakom čase (stavebný denník a listy). Okresný súd preto zobrať za základ dohodnutú výšku zmluvnej pokuty v sume 250,- Eur.

5. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že po ustálení výšky zmluvnej pokuty bolo potrebné v ďalšom posúdiť nárok žalovaného na jej zaplatenie (započítacím prejavom) v nadväznosti na žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie istiny a príslušenstva. Žalovaný si nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnil podľa článku 6, bodu 6.9 Zmluvy o dielo č. SH-13-0-2011 z dôvodu oneskoreného plnenia žalobcu ako zhotoviteľa - neukončenie a neodovzdanie diela najneskôr do 15.06.2011. Oznámenie o započítaní svojej pohľadávky na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 478.500,- Eur vykonal listom zo dňa 10.06.2014 (č.l. 44 spisu) s poukazom § 358 a nasl. ObZ voči pohľadávke žalobcu z uznania (po zmene) vo výške 19.675,38 Eur.

6. Zmluva o dielo č. SH-13-0/2011 v článku 3 bodu 3.1. upravovala lehotu, do ktorej sa malo dielo zhotoviť, a to po častiach/etapách nasledovne: „podľa bodu 3.1.1. prevzatie staveniska a presun vrtnej súpravy na pilotážne práce - do 4 pracovných dní, na základe písomnej výzvy objednávateľa a po potvrdení pilót objednávateľom a GP a po príprave pracoviska na pilotovaciu úroveň. Ako vyplýva z listu stavebného denníka č. 0070081 (čl. 123), dňa 17.02.2011 došlo zo strany objednávateľa k odovzdaniu a prebratiu staveniska zhotoviteľom pre túto etapu/realizáciu pilót. Bola dodržaná lehota 4 pracovných dní, keď k výzve žalovaného ako objednávateľa malo dôjsť dňa 14.02.2011 (viď list žalobcu, v ktorého obsahu sa na písomnú výzvu objednávateľa/žalovaného z 14.02.2011 odvoláva - čl. 39). podľa bodu 3.1.2 realizácia pilót - do 10 pracovných dní po odovzdaní pilótovacej úrovne podľa realizačného projektu. K tejto etape zhotovenia diela súd z listov stavebného denníka č. 0070086 zo dňa 28.2.2011 zistil, že v tento deň boli ukončené pilótážne práce, spolu bolo vyvrtaných 45 ks pilót v priemere 620 = 495 bm a ďalej je konštatované, že všetky pilóty boli spravené a vystrojené podľa PD. Vo vzťahu k tejto etape zhotovenia diela mal súd preukázané, že bola dodržaná 10 dňová lehota žalobcu ako zhotoviteľa

počítaná od 17.02.2011 (list č. 0070082). podľa bodu 3.1.3. prevzatie staveniska a presun vrtnéj súpravy na realizáciu kotiev - do 4 pracovných dní na základe písomnej výzvy objednávateľa/žalovaného a po príprave pracoviska na kotviacu úroveň. Stavenisko na realizáciu kotiev bolo prevzaté dňa 28.02.2011 (viď záznamy stavebných denníkov v nasledujúcich dňoch o ich realizácii počítajúc od tohto dňa), čo je zároveň ďalšia etapa realizácia kotiev podľa bodu 3.1.4 realizácie kotiev - 1. etapa vyvrtanie a injektáž 5 dní, 2. etapa napnutie kotiev 4 dní po uplynutí technologickej prestávky a vybudovaní stužujúceho železobetónového venca objednávateľom, ktorá podľa záznamu v stavebnom denníku č. I 0070089 sa skončila dňa 06.03.2011, kde žalobca ako zhotoviteľ konštatoval "ukončenie roboty na kotvách". Spolu malo byť vyvrtaných 223 ks po 13 bm = 286 bm. Kotvy mali byť vyvrtané a vystrojené podľa PD, okrem uhla kotiev, ktorý uhol bol zmenený na 20 pre malú (úzkú) pracovnú plošinu na vrtnú súpravu. Zároveň je uvedené poznámka, že žalobca nesúhlasí s prevzatím kotiev (ktoré mali byť ako trvalé a prehrdzavením stratí kotva účinnosť trvalej kotvy a protikoróznú ochranu). K tomuto záznamu je záznam žalovaného ako odberateľa, v ktorého obsahu je to, že prevzatie kotiev bude riešené na kontrolnom dni, pričom došlo k odovzdaniu listov stavebného denníka (vyššie citovaných) a požiadavka na doloženie tlačív na uloženie pilót a kotiev. Z obsahu takto formulovaných zápisov stavebného denníka, ktorého pokračovanie súdu nebolo predložené, je zrejmé, že ešte dňa 06.03.2011 nedošlo k odovzdaniu zhotoveného diela, a preto dňa 03.05.2011 sa iniciovalo stretnutie zmluvných strán, výsledkom ktorého bola Dohoda o vysporiadaní akcie podľa Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011, na základe ktorej malo dôjsť k odovzdaniu diela/prác podľa tejto zmluvy o dielo najneskôr do 15.06.2011 (a po ktorom dátume dohoda oprávňovala žalobcu ako zhotoviteľa vystaviť konečnú faktúru za práce realizované na predmetnom diele a zároveň oprávňovala žalovaného ako objednávateľa na vystavenie faktúry za objednané práce pre žalobcu až po odovzdaní diela tzn. - vzájomné vyporiadanie záväzkov).“ Ako vyplývalo zo „Zápisnice z preberacieho konania objektu zakladania“ týkajúcej sa diela realizovaného podľa Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 „v znení jej Dodatku č. 1 a Dohody o vyporiadaní akcie zo dňa 03.05.2011 k odovzdaniu/prevzatíu diela došlo až dňa 22.11.2011, o čom svedčí spísanie tohto zápisu. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca ako zhotoviteľ sa dostal do omeškania so zhotovením diela v období od 16.06.2011 do 22.11.2011 a za toto obdobie prislúcha žalovanému nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 250 € x 160 dní = 4 000 €, ktorú si započítal jeho listom z 10.06.2014 (hoc vo väčšom rozsahu 478 500 € - čl.44), a ktorý žalobca prevzal 16.06.2014 (viď list o vrátení -čl. 59).“

7. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný uviedol, že žalobcovi na základe uznania záväzku vznikol nárok na zaplatenie istiny vo výške 15.675,38 Eur (uplatnený 19.675,38 Eur - žalovaného nárok na zmluvnú pokutu 4.000,- Eur). Okresný súd žalobcovi priznal nárok aj na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty 1.000,- Eur podľa bodu 5 Uznania záväzku a dohody o plnení v splátkach, keďže žalovaný nezaplatením splátok podľa splátkového kalendára bol povinný žalobcovi túto zmluvnú pokutu zaplatiť. Zo započítacieho prejavu listom žalovaného z 10.06.2014 bolo podľa okresného súdu zrejmé, že poslednú splátku uhradil 15.05.2014 (konštatovanie žalobcu, že zostáva uhradiť 19.675,38 Eur, čo sú 3 splátky x 6000 + splátka po 1675,38 Eur), ostatné splátky neuhradil, čím naplnil podmienky nároku na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty vo výške 1.000,- Eur.

8. Okresný súd ďalej uviedol, že okrem toho si žalobca titulom Uznania záväzku a dohody o plnení v splátkach uplatnil aj nárok na dohodnutý úrok z omeškania podľa tam špecifikovaných faktúr vystavených na podklade Zmluvy o dielo č. SH-139-O/2011, a to zo sumy 4.398,75 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 4.398,75 od 19.06.2013 do zaplatenia a následne zo sumy 75.201,93 Eur od 11.01.2012 do 17.06.2014 (t.j. do dňa nasledujúce po stretnutí vzájomných pohľadávok). K stretu pohľadávky žalovaného na zmluvnú pokutu s pohľadávkou žalobcu došlo 16.06.2014, a preto až nasledujúcim dňom sa mohol žalovaný dostať do omeškania, a to zo sumy 71.201,03 Eur (75.201,93 Eur - 4.000,- Eur) od 17.06.2014 do zaplatenia. Dohodnutá výška úrokov bola podľa okresného súdu súladná s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného od 01.02. 2013.

9. Vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol, s tým, že „Jedná sa o časť nároku na 9 % úrok z omeškania zo sumy 20 018,25 € a zo sumy 11 254,88 € počnúc od 17.05.2014 do zaplatenia. Zamietajúca časť tiež predstavuje nárok na zaplatenie istiny 4 000 €, keďže tento nárok žalobcu zanikol započítaním ku dňu 16.06.2014.“

10. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca aj žalovaný.

11. Žalovaný v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva do výroku pod bodom I. a III. podľa § 355 ods. 1 CSP z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), CSP. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Žalobca sa domáhal proti žalovanému, po zmene návrhu a jeho pripustení na pojednávaní dňa 15.11.2016 v znení zmeny návrhu zo dňa „1.12.2015 zaplata istiny v sume 19 657,38 Eur, zaplata zmluvnej pokuty vo výške 1000,- Eur, úrok z omeškania vo výške 20 018,25 Eur, úrok z omeškania zo sumy 11 254,88 Eur vo výške 9% ročne od 17.5.2014 do zaplata istiny, úroky z omeškania zo sumy 4 398,75 Eur vo výške 9% ročne od 19.06. 2013 do zaplata istiny, úroky z omeškania zo sumy 4 021,06 Eur vo výške 9% ročne na obdobie od 19. 6. 2013 do zaplata istiny a trovy konania, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“ Okresný súd podľa žalovaného z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozsudok má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. „Výrok rozsudku súdu I. inštancie v bode I. a III. nezodpovedá zmenenému návrhu. Súd rozhodol o inom nároku, ktorého sa žalobca po pripustení zmeny žaloby v znení zo dňa 1. 12. 2015 ani nedomáhal.“

12. Žalovaný mal za to, že okresný súd mal na základe vykonaných dôkazov žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Okresný súd v rámci vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi účastníkmi konania ako zmluvnými stranami bola dojednaná zmluvná pokuta v Zmluve o dielo č. SH - 139-O/2011 v prípade omeškania zhotoviteľa, žalobcu, s ukončením realizácie diela v znení dodatku, podľa čl. VI. bodu 6.9 s odkazom na čl. III. Zmluvy vo výške 250,- Eur za každý deň omeškania. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania ustálil počet dní „omeškania žalobcu s odovzdaním diela žalovanému na 160 dní. Potom výška zmluvnej pokuty predstavuje sumu 160 dní x 250,- Eur/ deň sumu 40 000,- Eur, a nie ako uviedol súd (str. 5 ods. 3 rozsudku) a započítal v prospech žalovaného na žalovaný nárok len sumu 4 000,- Eur. Súd urobil výpočtovú chybu, ktorú premietol do konečného rozhodnutia.“

13. Okresný súd priznal žalobcovi v rozpore s vykonaným dokazovaním aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 75.201,03 Eur od 11.01.2012 do 17.6.2014 a zo sumy 71.203,93 Eur od 17.6.2014 do zaplata hoci bolo preukázané, že žalovaný plnil splátkový kalendár a na istinu uhradil žalovanému postupne v splátkach sumu 67.002,90 Eur, preto nemohol byť v omeškani s platením sumy 75.203,93 Eur od 11.1.2012 a zo sumy 71.203,93 Eur od 17.6.2014, pretože k tomuto dňu žiadna takáto istina neexistovala. V tom čase existoval len zvyšok z istiny, nesplatené splátky vo výške 19.675,38 Eur, ktorý však zanikol dňa 16.6.2014 zápočtom. „Rozsudku v tejto časti ani nezodpovedá samotný žalobný návrh.“ „V skutočnosti suma 75 203,93 Eur (zostatok sumy z faktúry č. 32 - 063/2011 vo výške 84 098, 30 kde žalovaný z tejto faktúry uhradil žalobcovi sumu 8 897,27 dňa 31. 12. 2011) je časťou sumy 86 678,28 Eur, ktoré bola predmetom splátkového kalendára a z tejto istiny žalovaný zaplatil v splátkach žalobcovi až do zápočtu ku dňu 16.6.2014 sumu 67 002,90 Eur. Žalovaný zápočtom, zo dňa 10.06.2011 si jednostranným zápočtom započítal nárok vzniknutý mu voči žalobcovi zo zmluvnej pokuty, proti pohľadávke žalobcu, zostatku splátok zo splátkového kalendára v sume 19 675,38 Eur. Pohľadávky sa stretli dňa 16. 6. 2014, v dôsledku čoho dlh žalovaného voči žalobcovi zanikol v celej výške započítaním. Zápočtom a zánikom dlhu žalovaný neporušil podmienky splátkového kalendára, keď zvyšný dlh voči žalobcovi jednorazovo zanikol zápočtom.“ Z uvedeného dôvodu potom žalobca, podľa žalovaného, nemal právny nárok uplatňovať akékoľvek sankčné nároky proti žalovanému z neplnenia splátkového kalendára, zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Žalovaný uplatnil v tomto konaní zmluvnú pokutu proti nárokom žalobcu ako kompenzačnú námietku do výšky žalovanej pohľadávky. Ak by okresný súd neurobil výpočtovú chybu, potom by musel konštatovať, že celá pohľadávka žalobcu - istina - zo splátkového kalendára v čase podania žaloby neexistovala a žalovaný ani neporušil žiadnu z podmienok Uznania záväzku a splátkového kalendára zo dňa 8.7.2013 a okresný súd by musel žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. „Súd I. inštancie celkovo pochybil vo svojom rozhodnutí, ak kompenzačnú námietku v tomto konaní nesprávnym výpočtom určil len na sumu 4 000,- Eur a žalovaného zaviazal zaplatiť sumu 15 675,38 Eur ako rozdiel žalovanej istiny 19 675,38 - 4 000,- Eur a zároveň ho zaviazal k sankčným plneniam v prospech žalobcu, pretože nárok žalobcu na sankčné nároky nevznikol.“ Zdôraznil, že žalovaný na základe Uznania záväzku a dohody o splátkach z celkovej pohľadávky „žalobcu, sumy 86 678,28 Eur zaplatil v splátkach sumu 67 002,90 Eur a na zostatok splátok v sume 19 675,38 Eur si uplatnil zápočet predstavujúci zmluvnú pokutu za omeškani s odovzdaním diela, ktorá pohľadávka zanikla dňom 16.6.2014.“ Ak suma zmluvnej pokuty, podľa žalovaného, predstavuje minimálne sumu 40 000,- Eur, teda prevyšujúcu istinu predstavujúcu zvyšok splátok, potom celý dlh zanikol zápočtom, stretom pohľadávok a tým došlo aj k zániku povinnosti žalovaného z plnenia splátkového kalendára a tým aj ostatné záväzky zo splátkového kalendára, teda nárok na zmluvnú

pokutu žalobcu v sume 1.000,- Eur ako aj úroky z omeškania, zanikli. Tieto nároky by vyplývali žalobcovi, len ak by žalovaný neplnil splátkový kalendár. Ak ale žalovaný uplatnil v rámci zápočtu svoju pohľadávku zo zmluvnej pokuty voči žalobcovi na zvyšok splátok, potom stretom vzájomných záväzkov došlo k ich zániku a nie k porušeniu povinnosti žalovaného z plnenia splátok, pretože tieto zanikli. Navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, žalobu zamietol a žalobcu zaviazal žalovanému nahradiť trovy konania v rozsahu 100%.

14. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj žalobca, do celého jeho rozsahu. Žalobca mal za to, že konanie pred súdom prvej inštancie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Iná vada konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci spočívala v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku. V odvolaní citoval § 220 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že CSP priamo ustanovuje obsahové náležitosti rozhodnutia, súvisí so závažnosťou tohto (vydaného) individuálneho právneho aktu. Z jeho písomného vyhotovenia musí bezpodmienečne vyplývať jeho opodstatnenosť, pravdivosť, zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia v konkrétnej právnej veci. Citoval z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/03, sp.zn. I. ÚS 236/06, z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 11.06.2009 sp.zn. 33 Cdo 500/2007. „Vyrovnať sa“ s argumentom účastníka konania znamená uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie tohto argumentu. Ak súd odmietne nejaký argument účastníka konania, musí ho v odôvodnení rozhodnutia vyvrátiť, resp. aspoň spochybníť alebo vysvetliť, prečo tento argument považuje za irelevantný. Žalobca na pojednávaní pred súdom prvej inštancie konanom dňa 15.11.2016 zvýraznil, že: „Podľa ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne. K naplneniu písomnej formy dohody o zmluvnej pokute dôjde jedine v prípade, ak bude rešpektovaná procedúra upravená v ustanoveniach § 43a až § 45 Občianskeho zákonníka, ktoré platia aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Aj návrh na uzavretie dohody, aj prijatie tohto návrhu musia byť písomné. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Podľa ustanovenia § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. To znamená, že písomný právny úkon predpokladá existenciu dvoch náležitostí, a to písomnosť (v spočívajúcu v tom, že obsah právneho úkonu je zachytený v texte listiny) a podpis konajúcej osoby. Návrh na uzavretie predmetnej zmluvy o dielo vyhotovil žalobca. V čase a tam, keď návrh na uzavretie predmetnej zmluvy o dielo podpísal konateľ žalobcu, nebola prítomná osoba, ktorá v zastúpení žalovaného podpísal tento návrh. Žalobca návrh na uzavretie predmetnej zmluvy doručil žalovanému. Žalovaný návrh predmetnej zmluvy o dielo vrátil žalobcovi podpisom pána D. D., pričom výška zmluvnej pokuty bola opravená (zmenená). Týmto návrh žalobcu na uzavretie dohody o zmluvnej pokute v časti jej výšky nebol prijatý a táto zmena predstavuje nový návrh na uzavretie dohody o zmluvnej pokute. Pretože tento nový návrh žalobca nikdy neprijal písomne, medzi účastníkmi nedošlo k písomnej dohode o zmluvnej pokute.“ Z porovnania textu bodov 3.1 a 6.9 Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 zo dňa 10.02.2011 je podľa žalobcu jednoznačné, že účastníci konania neustanovili termín pre odovzdanie predmetného diela a dohodli zmluvnú pokutu iba pre omeškanie s ukončením. Pojem "vykonanie diela" zahŕňa v sebe aj pojem "ukončenia diela" ale pojem "ukončenie diela" nie je totožný s pojmom "vykonanie diela". Listinné dôkazy nachádzajúce sa spise, t.j. "Zápisnica z preberacieho konania objektu zakladania" a záznamy v stavebnom denníku na strane č. 00 70 086 dňa 28.02.2011 a na strane č. 00 70 089 dňa 06.03.2011 v svedčia o tom, že sa žalobca nedostal do omeškania s ukončením diela podľa Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 zo dňa 10.02.2011. Žalobca vrátil žalovanému jeho list zo dňa 10.06.2014 označený ako "Oznámenie o započítaní" tým, že toto oznámenie nemá žiadny skutkový a ani právny základ. Z tejto skutočnosti podľa žalobcu plynie, že nedošlo k dohode o zániku vzájomných pohľadávok. Pre prípad, že podľa okresného súdu vznikol žalobcovi záväzok zaplatiť žalovanému zmluvnú pokutu, žalobca poukazoval na skutočnosť, že pre splnenie tohto záväzku nebol dohodnutý čas. Z dôvodu, že žalovaný pred zaslaním svojho oznámenia o započítaní nepožadoval od žalobcu plnenie tohto jeho záväzku (t.j. zaplataenie zmluvnej pokuty), táto pohľadávka žalovaného v čase, keď započítací prejav žalovaného došiel žalobcovi, nebola splatná. Preto podľa druhej vety § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 359 Obchodného zákonníka pohľadávka žalobcu voči žalovanému nezanikla. Podľa bodu 5. „Zápisnice z preberacieho konania objektu zakladania" zo dňa 22.12.2011 zhotoviteľ uvoľnil stavenisko pre následné práce po špeciálnom zakladaní dňa 09.03.2011. Z tejto skutočnosti plynie, že žalobca v tento deň umožnil žalovanému nakladať s predmetom diela, teda týmto dňom splnil svoju povinnosť vykonať predmetné dielo. Tieto námietky majú podľa žalobcu zásadný právny význam pre rozhodnutie v predmetnej veci,

pretože by mohli byť podkladom pre opačné rozhodnutie okresného súdu v prejudiciálnych otázkach, teda, či vznikla žalovanému z titulu zmluvnej pokuty pohľadávka voči žalobcovi, či list žalovaného zo dňa 10.06.2014 označený ako "Oznámenie o započítaní" má vôbec účinky započítania a či pohľadávka žalobcu uplatnená v predmetnom spore zanikla v celku alebo čiastočne. Okresný súd sa s týmito tvrdeniami žalobcu nezaoberal, nechal ich bez povšimnutia, nevyvrátil argumentáciu žalobcu a ani nevysvetlil, prečo nie je jeho názor správny. Týmto postupom, podľa žalobcu, súd prvej inštancie zaťažil konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. V odvolaní žalobca uviedol, že podstatnou náležitosťou odôvodnenia rozhodnutia súdu podľa § 220 ods. 2 CSP je aj právne posúdenie veci. Posúdením veci po právnej stránke sa rozumie výklad o tom, z akých ustanovených zákona alebo iného právneho predpisu súd vychádzal (prečo pod toto ustanovenie podriadil zistený skutkový stav) a ako ich prípadne vyložil a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení vo vzťahu predmetu konania práva a povinnosti, a ako bola preto vec rozhodnutá (Drápal - Bureš a kol.: Občianský soudní rád - Komentár, 1. vydání Praha - C. H. Beck, 2009, s. 1082). Citoval z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt z roku 1970. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie sa vzťahuje aj na jeho rozhodnutie o trovách konania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odôvodnil tak, že: „O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov nepriznal, keďže obe strany sporu mali rovnaký čiastočný úspech v rozsahu 52%“. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie obsahuje iba odvolávku na § 255 ods. 2 CSP chýbajú však právne úvahy okresného súdu, ktoré ho viedli k jeho rozhodnutiu a ktoré sú podľa § 220 ods. 2 CSP podstatnou náležitosťou odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania je v príkrom rozpore s III. výrokom jeho rozsudku, podľa ktorého: "Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov v rozsahu 52%". Pretože okresný súd neodôvodnil svoj rozsudok podľa žalobcu patrične a jeho rozhodnutie o trovách konania je v rozpore s III. výrokom jeho rozsudku, jeho konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Žalobca v odvolaní uviedol, že v zmysle prvej vety § 212 ods. 2 CSP rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci. Podľa § 216 ods. 1 CSP: „Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu“. Podľa § 216 ods. 2 CSP: „Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu“. V zmysle citovaných ustanovení CSP súd musí rozhodnúť o celej prejednávanej veci a rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobným návrhom modifikovaným prípadnými nasledujúcimi dispozíciami s týmto návrhom. Zásada viazanosti súdu petitom vyžaduje i to, aby súd neposúdil iné plnenie, než ktorého sa žalobca domáhal. „Konštatovanie súdu prvej inštancie, podľa ktorého "Žalobou podanou súdu dňa 16.03.2015, po pripustení jej zmeny na pojednávaní dňa 15.11.2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 19 675,38 Eur, zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1000 Eur a príslušenstva", nemá oporu v obsahu spisu.“ Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 06.03.2015 domáhal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 27.152,69 Eur, úrokov z omeškania zo sumy 75.201,03 Eur vo výške 9% ročne na obdobie od 11.01.2012 do zaplatenia, úrokov z omeškania zo sumy 4.398,75 Eur vo výške 9% ročne na obdobie od 19.06.2013 do zaplatenia, úrokov z omeškania zo sumy 4.021,06 Eur vo výške 9% ročne na obdobie od 19.06.2013 do zaplatenia a trov konania. „Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 01.12.2015 presne vyšpecifikoval svoje nároky uplatnené v predmetnom spore. Vo výpočte hodnôt svojich uplatnených nárokov žalobca zohľadnil skutočnosť, že žalovaný na základe dohody (t.j. „Uznania záväzku a dohoda o plnení v splátkach" zo dňa 08.07.2013) už zaplatil v splátkach sumu vo výške 67.022,90 € a prihliadol aj na čas a výšky zaplatených splátok. Žalobca týmto svojim písomným podaním zmenil svoju žalobu a navrhol, aby súd prvej inštancie svojim rozsudkom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 19.675,38 €, zmluvnú pokutu vo výške 1.000 €, úroky z omeškania vo výške 20.018,25 €, úroky z omeškania zo sumy 11.254,88 € vo výške 9% ročne od 17.05.2014 do zaplatenia istiny, úroky z omeškania zo sumy 4.398,75 € vo výške 9% ročne od 19.06.2013 do zaplatenia istiny, úroky z omeškania zo sumy 4.021,06 € vo výške 9% ročne na obdobie od 19.06.2013 do zaplatenia istiny a trovy konania“, „- úroky z omeškania vo výške 20.018,25 € v zahŕňajú v sebe úroky z omeškania zo sumy 75.201,03 € na obdobie od 11.01.2012 do 16.05.2014 vo výške 13.540,94 € a úroky z omeškania podľa štvrtého odseku bodu 5. „Uznania záväzku a dohoda o plnení v splátkach" zo dňa 08.07.2013 vo výške 6.477,31 €, - úroky žalobca zo sumy 11.254,88 € vo výške 9% ročne žiadal zaplatiť od 17.05.2015 do zaplatenia istiny vzhľadom na výšky žalovaným zaplatených splátok a termíny ich zaplatenia)“.

17. V odvolaní žalobca uviedol, že okresný súd na pojednávaní konanom dňa 15.11.2016 pripustil zmenu žaloby v znení písomného podania žalobcu zo dňa 01.12.2015. Z porovnania petitu žaloby podľa jeho písomného podania zo dňa 01.12.2015 a výrokov jeho rozsudku je podľa žalobcu zrejmé, že súd prvej inštancie rozhodoval o iných nárokoch, než ktoré sú vymedzené v petite žaloby. Súd prvej inštancie prisúdil žalobcovi „úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 75,201,03 € od 11.01.2012 a zo sumy 71.201,03 € od 17.06.2014 do zaplattenia a to napriek tomu, že sa žalobca toho nedomáhal a zamietol nárok na úroky z omeškania vo výške 9 % zo sumy 20.018,25 € a to napriek tomu, že si žalobca taký nárok v predmetnom spore neuplatnil.“ Týmto súd prvej inštancie tak podľa žalobcu zaťažil konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

18. Žalobca v odvolaní citoval § 191 ods. 1 CSP a mal za to, že v predmetnej veci je aplikovateľný právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v jeho rozsudku z 30.09.2009 sp.zn. 3 Cdo 295/2008 „...Za skutkové zistenie, ktoré nemá podľa obsahu spisu oporu vo vykonanom dokazovaní, je potrebné považovať výsledok hodnotenia dôkazov, ktoré nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z § 132 OSP, pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a vyjadrenia účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli v konaní najavo, pretože súd prehliadol rozhodné skutočnosti, ktoré boli prevedenými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, alebo pretože v hodnotení dôkazov je z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti logický rozpor, alebo ktorý je v rozpore s § 133 až 135 OSP. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní v podstatnej časti vtedy, ak sa týka skutočnosti, ktoré boli významné pre posúdenie veci z hľadiska hmotného (prípadne procesného) práva“. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku konštatoval, že svedok D. D. podporoval tvrdenie žalovaného (o tom, že došlo k dohode o zmene výšky zmluvnej pokuty pri podpisovaní „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011 v mieste sídla žalobcu), naopak svedok Ing. E. P., jedajúci pri uzavretí tejto zmluvy za stranu žalobcu, naopak podporoval tvrdenia žalobcu o tom, že k dohode o zmene výšky zmluvnej pokuty nedošlo, keďže návrh „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011 bol zaslaný na podpis žalovanému. Súd prvej inštancie zo skutočnosti, že aj v bode 6.9 čl. 6 (správne má byť čl. VI.) „Zmluvy o dielo č. SH-139-O/2001“ zo dňa 11.03.2011 bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 250,- Eur za každý deň omeškania žalobcu a ani jeden z účastníkov konania nenamietal v konaní sp.zn. 2Cb/79/2012 túto výšku, hoci diela podľa oboch zmlúv boli zrealizované v rovnakom čase, vyvodil, že aj v bode 6.9 čl. VI. „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011 bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 250,- Eur za každý deň omeškania žalobcu. Toto skutkové zistenie súdu prvej inštancie nemá, podľa žalobcu, žiadny základ vo vykonaných dôkazoch.

19. V odvolaní žalobca ďalej uviedol, že zo samotných zmlúv (t. j. zo „Zmluvy o dielo č. SH-139-O/2001“ zo dňa 11.03.2011 a zo „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011) je zrejmé, že ide o dve samostatné diela, ktoré neboli vykonané v rovnakom čase. Zápisy v stavebnom denníku, fotokópie ktorých žalobca predložil súdu prvej inštancie sa týkajú diela, ktoré bolo vykonané podľa „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011. O tom svedčí text bodu 2.1 čl. II. tejto zmluvy („Predmetom tejto zmluvy bolo zhotovenie diela na stavbe "I/70 Párnica zosuv km 4,693 - 5,631, D 241 - Oporný múr v pravo v km 0,013 679 - 0,080 294, časť vrátane pilóty a zemné kotvy“) a prvý zápis v stavebnom denníku, v ktorom dielo je vymedzené identické. V bode 2.1 čl. II „Zmluvy o dielo č. SH-139-O/2001“ zo dňa 11.03.2011 je vymedzené iné dielo. Zo skutočnosti, že zmluvná pokuta v bode 6.9 čl. VI. „Zmluvy o dielo č. SH-139-O/2001“ zo dňa 11.03.2011 bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 250 Eur za každý deň omeškania žalobcu neplynie, že aj v bode 6.9 čl. VI. „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011 bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 250,- Eur za každý deň omeškania žalobcu. „A to najmä preto, lebo v bode 6.9 čl. VI. "Zmluvy o dielo č. SH-139-O/2001" zo dňa 11.03.2011 bola dohodnutá zmluvná pokuta riadne, ale v "Zmluve o dielo č. SH-13-O/2011" zo dňa 10.02.2011 nebola dohodnutá zmluvná pokuta písomne. Ani skutočnosť, že v konaní č. k. 2Cb/79/2012 ani jeden z účastníkov konania nenamietal výšku zmluvnej pokuty, nemá v predmetnej veci žiadny význam, pretože predmetom konania č. k. 2Cb/79/2012 nebola zmluvná pokuta.“ Súd prvej inštancie prehliadol, že bod 6. „Zápisnice z preberacieho konania objektu zakladania“ zo dňa 22.12.2011, fotokópiu ktorej predložil súdu prvej inštancie v prílohe svojho odporu zo dňa 09.06.2015 žalovaný znie: „Práce sú zrealizované bez väd v požadovanej kvalite a v dohodnutých časových termínoch podľa požiadaviek objednávateľa a podľa platných STN ako i technologického predpisu zhotoviteľa a zápisov v SD“. Táto listina svedčí podľa žalobcu o tom, že žalobca svoje povinnosti podľa predmetnej zmluvy o dielo splnil riadne a včas. Teda obsahuje skutočnosť, ktorá bola významná pre posúdenie veci z hľadiska hmotného práva.

20. Žalobca v odvolaní uviedol, že názor okresného súdu, podľa ktorého medzi účastníkmi konania v bode 6.9 čl. VI. „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011 bola dohodnutá zmluvná pokuta pre prípad omeškania žalobcu s odovzdaním predmetného diela vo výške 250,- Eur denne a časť pohľadávok (nárokov) žalobcu uplatnených v tomto konaní vo výške 4.000 Eur z dôvodu započítania zanikla, je nesprávny. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne. K naplneniu písomnej formy dohody o zmluvnej pokute dôjde jedine v prípade, ak bude rešpektovaná procedúra upravená v § 43a až § 45 Občianskeho zákonníka, ktoré platia aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Aj návrh na uzavretie dohody, aj prijatie tohto návrhu musia byť písomné. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. To znamená, že písomný právny úkon predpokladá existenciu dvoch náležitostí, a to písomnosť (spočívajúcu v tom, že obsah právneho úkonu je zachytený v texte listiny) a podpis konajúcej osoby. Návrh na uzavretie predmetnej zmluvy o dielo vyhotovil a podpísal žalobca. V čase, keď návrh na uzavretie predmetnej zmluvy o dielo podpísal konateľ žalobcu, nebola prítomná osoba, ktorá v zastúpení žalovaného podpísala tento návrh. Žalobca návrh na uzavretie predmetnej zmluvy doručil žalovanému. Žalovaný návrh predmetnej zmluvy o dielo vrátil žalobcovi s podpisom pána D. D., pričom výška zmluvnej pokuty bola opravená (zmenená). Týmto návrh žalobcu na uzavretie dohody o zmluvnej pokute v časti jej výšky nebol prijatý a táto zmena predstavuje nový návrh na uzavretie dohody o zmluvnej pokute. Pretože tento nový návrh žalobca nikdy neprijal písomne (ani inak), medzi účastníkmi nedošlo k písomnej dohode o zmluvnej pokute. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že „Zmluvu o dielo č. SH-13-O/2011“ zo dňa 10.02.2011 pán D. D. podpísal v sídle žalobcu, pričom došlo k dohode o zmene výšky zmluvnej pokuty a konateľ žalobcu túto zmluvu podpísal až potom, že pán D. D. opravil výšku zmluvnej pokuty. Pán D. D. na pojednávaní konanom dňa 02.12.2015 pred súdom prvej inštancie vypovedal: „ZoD v čase, keď mi bola daná k odsúhlaseniu a podpisu myslím, že už bola podpísaná zo strany žalobcu“. Zmluvná pokuta je akcesorským záväzkom, ktorý nemôže vzniknúť bez existencie zabezpečeného záväzku. Podľa bodu 3.1 „Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 zo dňa 10.02.2011 „zhotoviteľ sa zaväzuje realizovať a odovzdať dielo, ktoré je vymedzené v bode 2 článku II. tejto zmluvy nasledovne“. Tým, že v tomto ustanovení účastníci konania použili dva výrazy - "realizovať", "odovzdať" - vyjadrili, že týmto výrazom prikladajú rôzne od seba odlišné významy. Ďalej v bodoch 3.1.1. až 3.1.5. ustanovili termíny iba pre iné činnosti, než pre "odovzdanie". Podľa bodu 2.2 čl. II. tejto zmluvy predmetom predmetného diela mali byť "realizácia 45 ks pilót" a "realizácia 22 ks kotiev" V bodoch 3.1.2. a 3.1.4. určili termíny pre "realizáciu pilót" a pre "realizáciu kotiev". Bod 3.1 pre odovzdanie predmetného diela neobsahuje žiadny termín. Podľa bodu 6.9 čl. VI. tejto zmluvy „V prípade, že zhotoviteľ bude v omeškaní s ukončením realizácie diela z dôvodov vzniknutých na jeho strane, oproti termínu, ktorý je dohodnutý v čl. III tejto zmluvy, je objednávatel oprávnený účtovať zmluvnú pokutu ...". Z dôvodu, že účastníci konania výrazom "realizovať" a "odovzdať" prikladali rôzne od seba odlišné významy a pre "odovzdanie" neurčili žiadny termín, je zrejmé, že v bode 6.9 čl. VI. tejto zmluvy mala byť dohodnutá zmluvná pokuta iba pre omeškanie s realizáciou (ukončením) predmetného diela a nie pre omeškanie s jeho odovzdaním. Sám súd prvej inštancie konštatoval v odôvodnení svojho rozsudku, že aj pilóty, aj kotvy boli ukončené včas. Teda žalovanému nemohlo vzniknúť právo na zmluvnú pokutu ani v prípade, keby došlo k dohode o zmluvnej pokute podľa bodu 6.9 čl. VI. tejto zmluvy. V prejednávanej veci išlo o záväzkový vzťah medzi podnikateľmi (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka), preto treba vychádzať z právnej úpravy započítania pohľadávok obsiahnutej v § 358 až § 364 Obchodného zákonníka a § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka. Podľa druhej vety § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.“ Podľa § 359 Obchodného zákonníka: „Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať nespliatnú pohľadávku, ibaže ide o pohľadávku voči dlžníkovi, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažné záväzky.“ „Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.05.2012 spis. zn. 4 M Cdo 14/2011 uverejnený v periodiku "Zbierka stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR" čiastka 5/2013 pod č. 58/2013; uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 26.05.2010 spis. zn. 1 M Cdo 11/2008; rozsudky Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.05.2015 spis. zn. 14Cob/247/2014, zo dňa 29.01.2015 spis. zn. 14Cob/16/2014, zo dňa 09.10.2014 spis. zn. 14Cob/71/2014, zo dňa 29.05.2014 spis. zn. 14Cob/107/2013, zo dňa 14.02.2013 spis. 14Cob/02.2013, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.11.2014 spis. zn. 11CoE/300/2014) započítací prejav možno uplatniť až po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Čas plnenia (splatnosť) predstavuje vymedzenie časového obdobia, ku ktorému dlžník musí (povinný) splniť svoj záväzok a veriteľ je oprávnený plnenie

požadovať.“ Citoval § 340 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a konštatoval, že pohľadávky, ktoré žalobca vymáha v predmetnom spore, sa stali splatnými v zmysle bodu 5. „Uznania záväzku a dohoda o plnení v splátkach“ zo dňa 08.07.2013 (“Nezaplatením ktorejkoľvek zo splátok podľa bodu 4. tejto dohody riadne a včas sa stáva splatným celý dlh dlžníka ...”) uplynutím dňa 15.06.2014, pretože žalovaný splátku, ktorá bola podľa bodu 4. “Uznania záväzku a dohoda o plnení v splátkach” zo dňa 08.07.2013, splatnú k tomuto dňu, nikdy nezaplatil žalobcovi. Čas plnenia pre zaplatenie (splatnosť) zmluvnej pokuty podľa bodu 6.9. Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 zo dňa 10.02.2011 nebol dohodnutý medzi účastníkmi konania a žalovaný pred zaslaním svojho “Oznámenia o započítaní” zo dňa 10.06.2014 nepožadoval od žalobcu plnenie tohto záväzku. Z tohto dôvodu v čase, keď tento započítací prejav došiel k žalobcovi, táto „údajná“ pohľadávka žalovaného nebola splatná. Preto “Oznámenia o započítaní” žalovaného zo dňa 10.06.2014, ako právny úkon odporuje zákonu, na základe § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatným právnym úkonom a nemá žiadny právny účinok. Žalobca vrátil žalovanému jeho list zo dňa 10.06.2014 označený ako „Oznámenie o započítaní” s tým, že toto oznámenie nemá žiadny skutkový a ani právny základ. Z tejto skutočnosti plynie, že nedošlo k dohode o zániku vzájomných pohľadávok tak, ako to má na mysli § 364 OBZ. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

21. V odvolaní žalobca uviedol, že súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a vo výroku III. svojho rozsudku žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 52%. Súdna prax „(napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 31.05.1967 sp. zn. 6 Cz 74/67 uverejnený v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk v čiastke 10/1967, pod poradovým číslom 116/1967; rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.04.2004 spis. zn. 1 M Cdo 1/2004 uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky v čiastke 4/2005, pod poradovým číslom 34/2005; nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 30.08.2010 spis. zn. I. ÚS 2717/08 uverejnený na www.nalus.usoud.cz) už vyložila, ako treba chápať úspech žalobcu, ak predmetom konania boli viaceré samostatné nároky. Bol vyslovený právny názor, že úspech žalobcu v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto žalobca nebol úspešný (pomerované výrokom rozhodnutia a žalobného petitu).“ Súdna prax tiež dospela aj k „názoru (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 11.05.2016 spis. zn. 1792/2015, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.04.2014 spis. zn. 11Co/93/2014), že pre účely procesného rozhodovania o trovách konania je potrebné zistiť predbežnú výšku (hodnotu) príslušenstva ku dňu vyhláseniu rozsudku a túto použiť pri posúdení „úspechu“ v konaní.“ Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.11.2013 sp.zn. 14Cob/124/2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.06.2016 sp. zn. 17Co/329/2016. Petit žaloby žalobcu ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (t. j. ku dňu 15.11.2016) pozostával z nasledovných nárokov:

- „- istina vo výške 19.675,38 €,
- zmluvná pokuta 1.000 €,
- úroky z omeškania 20.018,25 €,
- úroky z omeškania zo sumy 11.254 € vo výške 9% ročne od 17.05.2014 do zaplatenia istiny (ich hodnota ku dňu 15.11.2016 1.350,49 €),
- úroky z omeškania zo sumy 4.398,75 € vo výške 9% ročne od 19.06.2013 do zaplatenia istiny (ich hodnota ku dňu 15.11.2016 1.350,49 €) a
- úroky z omeškania zo sumy 4.021,06 € vo výške 9% ročne na obdobie od 19.06.2013 do zaplatenia istiny (ich hodnota ku dňu 15.11.2016 1.234,53 €). Hodnota nárokov podľa petitu žaloby žalobcu ku dňu 15.11.2016 činí spolu 45.812,54 €.

61. Nároky, ktoré súd prvej inštancie prisúdil žalobcovi a ich hodnoty ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie mali nasledovné hodnoty:

- istina vo výške 15.675,38 €,
- zmluvná pokuta vo výške 1.000 €,
- úroky z omeškania zo sumy 75.201,03 € vo výške 9% ročne na obdobie od 11.01.2012 do 17.06.2014 (ich hodnota ku dňu 15.11.2016 16.466,44 €),
- úroky z omeškania zo sumy 71.201,03 € vo výške 9% ročne na obdobie od 17.09.2014 do zaplatenia (ich hodnota ku dňu 15.11.2016 15.486,97 €),
- úroky z omeškania zo sumy 4.398,75 € vo výške 9% ročne od 19.06.2013 do zaplatenia istiny (ich hodnota ku dňu 15.11.2016 1.350,49 €) a

- úroky z omeškania zo sumy 4.021,06 € vo výške 9% ročne na obdobie od 19.06.2013 do zaplataenia istiny (ich hodnota ku dňu 15.11.2016 1.234,53 €). Hodnota nárokov prisúdených podľa rozsudku súdu prvej inštancie ku dňu 15.11.2016 činí spolu 51.213,81 €.“ „Čistý úspech žalobcu na základe porovnania hodnoty ním uplatnených nárokov a hodnoty prisúdených súdom prvej inštancie je (51.213,81 € : 45.812,54 € = 1,12)112%. Žalobca navrhol pre prípad, že odvolací súd v ostatnej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdí, jeho výrok III. zmenil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

22. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý nepovažoval žalobcom vytýkané vady rozsudku okresného súdu za dôvodné. Okresný súd vo výrokoch 1 až 5 napadnutého rozsudku vyčerpávajúco ustálil predmet konania zhrnutím čoho sa, ktorý z účastníkov domáhal v konaní a v odsekoch 7, 8 svoje rozhodnutie odôvodnil. „Najmä súd správne ustálil otázku termínu odovzdania diela žalobcom žalovanému a dobu omeškania rozhodnú pre posúdenie oprávnenosti uplatnenia zmluvnej pokuty žalovaným ako kompenzačného nároku proti nárokom žalobcu. Súd I. inštancie, ako sme uviedli v našom odvolaní, urobil výpočtovú chybu vo výpočte zmluvnej pokuty čoho následkom bolo nesprávne rozhodnutie. Žalovaný preto zotrváva na svojich prednesoch na súde I. inštancie, a odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné a navrhuje, aby Krajský súd odvolanie žalobcu zamietol.“ Navrhol, aby krajský súd vyhovel odvolaniu žalovaného, rozsudok okresného súdu zmenil v žalovaným napadnutej časti tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvostupňového a druhostupňového konania vo výške 100%.

23. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 15.11.2016 č.k. 5Cb/16/2015-137 je podľa neho v plnom rozsahu neopodstatnené. „Žalobca tento svoj názor opiera o obsah svojho odvolania proti rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 15.11.2016 spis. zn. 5Cb/16/2015 -137.“

24. Žalobca sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného a uviedol, že v plnom rozsahu trvá na svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie ako aj na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 03.03.2017.

25. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa už žalovaný písomne nevyjadril.

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania podali včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnené osoby (§ 359 CSP), sú prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) a s predpísanými náležitosťami (§ 363 CSP), prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vzhľadom na obsah a rozsah podaných odvolaní, v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie [§ 389 ods. 1 písm. b), § 391 ods. 1 CSP v spojení s § 365 ods. 1 písm. f), h)].

27. Zo spisu vyplýva, že konanie na okresnom súde začalo 16.3.2015, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30. júna 2016 (ďalej aj „OSP“). Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil OSP (§ 473 CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Z § 470 ods. 2 veta prvá CSP však súčasne vyplýva, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Z uvedeného vychádzal odvolací súd pri posudzovaní námietok odvolateľov.

28. Z obsahu podaných odvolaní (tak žalobcu ako aj žalovaného) je zrejmé, že odvolacie dôvody sa týkajú tak roviny procesného postupu okresného súdu v prvoinštančnom konaní, ako aj jeho záverov a rozhodnutia vo veci samej, tak z hľadiska zistenia skutkového stavu, ako aj právneho posúdenia veci samej.

29. Vo vzťahu k odvolaniam sporových strán, odvolací súd uvádza, že zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesným oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 sp.zn. II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 sp.zn. II. ÚS 132/02, sp.zn. III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007).

30. Odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené, po vykonaní odvolacieho prieskumu nebol priestor pre iný záver než ten, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku, nie je možné prijať nepochybný záver o dôvodoch rozhodnutia okresného súdu v zamietavej časti, ale ani v časti ktorou žaloba vyhovel a ani v časti rozhodnutia o trovách konania. Žalobca v odvolaní namietal inú vadu konania, ktorú primárne vyvodzoval z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku okresným súdom. Nielen v súvislosti s týmito námietkami žalobcu poukazuje odvolací súd i na dôvody podaného odvolania žalovaným a považuje za podstatné poukázať i na to, že so sporovými stranami namietaným nedostatkom riadneho odôvodnenia sa spája i porušenie základných práv sporových strán, ktoré v konečnom dôsledku je možné vyhodnotiť i ako odňatie ich možnosti konať pred súdom. Rozumie sa tým taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odňatiu možnosti konať pred súdom sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu CSP na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavy“) zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. decembra 2011, sp.zn. 5 Cdo 215/2011).

31. Okrem toho, čo už bolo odvolacím súdom po vykonaní odvolacieho prieskumu uvedené v tomto rozhodnutí vyššie, vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu, ktorý vo svojej podstate primárne argumentoval nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku okresného súdu v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá a odňatím možnosti konať pred súdom, ako i existenciou inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolací súd vo vzťahu k záverom odvolacieho prieskumu, a to v rozsahu odvolania žalobcu, konštatuje jeho dôvodnosť. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutia a náležité, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle tohto citovaného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nespočíva iba v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Zahŕňa aj právo na určitú kvalitu súdneho konania definovanú procesnými garanciami spravodlivého súdneho konania, ako sú požiadavky rešpektovania zásad kontradiktórnosti alebo rovnosť zbraní, či právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá má byť v konkrétnom prípade poskytnutá. Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie, ktoré vyplýva z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, totiž vyžaduje, aby súdy založili svoje rozhodnutia na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokúvanej veci.

32. Podľa aktuálneho znenia Civilného sporového poriadku nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nie je odvolacím dôvodom a nie je ani výslovným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 389 ods. 1 CSP). Uvedené však neznamená, že súd prvej inštancie nemusí rešpektovať § 220 ods. 2 CSP o náležitostiach rozhodnutia súdu v časti odôvodnenia a vôbec, resp. dodatočne neodôvodniť záver svojho rozhodnutia.

33. Nadväzne možno konštatovať, že pokiaľ súd neodôvodní svoje rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, odníme strane právo konať pred súdom. Právo podať odvolanie môže strana vo svojej veci uplatniť len v takom prípade, pokiaľ rozhodnutie, ktoré odvolaním napáda, obsahuje určité,

zrozumiteľné a jasné dôvody, prečo súd vo veci tak rozhodol. Pokiaľ v rozhodnutí súdu nie sú dodržané náležitosti obsahu súdneho rozhodnutia, a to najmä z hľadiska odôvodnenia rozhodnutia súdu, nemá účastník konania možnosť, aby uplatnil svoje procesné právo podať odvolanie, a preto platí, že postupom súdu (nedostatok dôvodov rozhodnutia) mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Pokiaľ by totiž odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu ničím neodôvodnený, resp. nedostatočne odôvodnený záver súdu prvej inštancie, namiesto, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie založené na tomto závere ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, porušil by tým nielen zásadu dvojinstančnosti konania ale v konečnom dôsledku i rovnosť sporových strán.

34. Z vyššie uvedeného, v nadväznosti na podané odvolania tak žalobcom ako aj žalovaným, krajský súd teda primárne skúmal, či má spôsobilý predmet odvolacieho konania, a to súdne rozhodnutie súdu prvej inštancie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP. Krajský súd však konštatuje, že predmetné rozhodnutie okresného súdu v časti odôvodnenia nemá všetky atribúty vyplývajúce z § 220 ods. 2 CSP.

35. Má za to odvolací súd, že odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá ako i v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené a v trovách konania, je nedostatočné, pretože nie je možné z neho nepochybne určiť dôvody rozhodnutia a ani odpovede na kľúčové otázky sporu. Je zrejme z obsahu spisu, že tak ako žalobca uvádzal v odvolaní pod bodom 14. a 15. rozsiahlu argumentáciu vo vzťahu ku zmluvnej pokute uplatnenej žalovaným, (tak ako ju uvádzal i v prvoinštančnom konaní), okresný súd túto dôsledne nevyhodnocoval. Pokiaľ aj okresný súd venoval pozornosť argumentácii žalobcu v tejto rovine v bode 8. napadnutého rozsudku, tak nie dostatočne, keďže z neho síce vyplývajú závery v rovine zmluvnej pokuty, avšak okresný súd dospel k týmto záverom bez toho, aby zákonnými prostriedkami vyložil zmluvnú povinnosť zhotoviteľa - žalobcu, vo vzťahu k celej jeho argumentácii (uvádzanej v relevantnom štádiu konania), a to i k použitej terminológii uvádzanej v zmluve a následne posudzoval kompenzáciu uplatnenú žalovaným. Podľa posúdenia krajského súdu sa okresný súd dostatočne nezaoberal ani otázkou jednotlivých funkcií zmluvnej pokuty, ich naplnenia v podmienkach danej sporovej právnej veci, tiež z hľadiska námietok žalobcu s poukazom na obsahové znenie písomnej zmluvy o dielo a na daný skutkový stav veci. K uvedeným otázkam sa okresný súd dostatočne vo vecno-právnej rovine v napadnutom rozsudku nevyjadril. Odvolací súd uvádza len pre úplnosť, keďže konštatoval predčasnosť záverov okresného súdu v rovine uplatnenej zmluvnej pokuty žalovaným a v dôsledku toho i úkonu predmetného zápočtu, že nemožno súhlasiť v tomto štádiu konania ani so závermi okresného súdu, pri ktorých východiskom okresného súdu bolo konštatovanie „že žalobca ako zhotoviteľ sa dostal do omeškania so zhotovením diela v období od 16.06.2011 do 22.11.2011 a za toto obdobie prislúcha žalovanému nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 250 € x 160 dní = 4 000 €, ktorú si započítal jeho listom z 10.06.2014 (hoc vo väčšom rozsahu 478 500 € - čl.44), a ktorý žalobca prevzal 16.06.2014 (viď list o vrátení -čl. 59)“, pričom odvolací súd poukazuje na obsahové znenie a použitú terminológiu v čl. VI. bod 6.9. Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 „V prípade, že zhotoviteľ bude v omeškaní s ukončením realizácie diela z dôvodov vzniknutých na jeho strane, oproti termínu, ktorý je dohodnutý v čl. III tejto zmluvy, je objednávateľ oprávnený účtovať zmluvnú pokutu vo výške 250,- Eur za každý deň omeškania“. Je zrejme, že žalobca argumentoval pred okresným súdom a aj v odvolaní tým, že „Z porovnania textu bodov 3.1 a 6.9 "Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 zo dňa 10.02.2011 je jednoznačné, že účastníci konania neustanovili termín pre odovzdanie predmetného diela a dohodli zmluvnú pokutu iba pre omeškanie s ukončením. Pojem "vykonanie diela" zahŕňa v sebe aj pojem "ukončenia diela" ale pojem "ukončenie diela" nie je totožný s pojmom "vykonanie diela". Listinné dôkazy nachádzajúce sa spise, t. j. "Zápisnica z preberacieho konania objektu zakladania" a záznamy v stavebnom denníku na strane č. 00 70 086 dňa 28.02.2011 a na strane č. 00 70 089 dňa 06.03.2011 v svedčia o tom, že sa žalobca nedostal do omeškania s ukončením diela podľa "Zmluvy o dielo č. SH-13-O/2011 zo dňa 10.02.2011". Okresný súd sa uvedenou argumentáciou žalobcu však nezaoberal, napriek tomu prijal vyššie citovaný záver „že žalobca ako zhotoviteľ sa dostal do omeškania so zhotovením diela v období od 16.06.2011 do 22.11.2011 a za toto obdobie prislúcha žalovanému nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 250 € x 160 dní = 4 000 €, ktorú si započítal jeho listom z 10.06.2014 (hoc vo väčšom rozsahu 478 500 € - čl.44), a ktorý žalobca prevzal 16.06.2014 (viď list o vrátení -čl. 59)“. Odvolací súd uvádza, že nemožno tiež súhlasiť s matematickým záverom prijatým okresným súdom, že 250 Eur x 160 dní = 4.000,- Eur a bez ďalšieho odôvodnenia ani s okresným súdom uvádzaným počtom 160 dní, ak z odporu žalovaného v tejto rovine vyplýva počet dní omeškania 141 dní (čl. 23 spisu), ktorých omeškania sa žalovaný v odpore domáhal, ktoré závery okresného súdu boli potom odvolacím súdom,

v tomto štádiu konania, vyhodnotené ako predčasné, napriek tomu, že okresný súd ich mal za nosné pre svoje rozhodnutie.

36. Pripomína odvolací súd, že právna úprava zmluvnej pokuty v Obchodnom zákonníku (§ 300 až § 302) je len doplnením právnej úpravy tohto inštitútu obsiahnutej v Občianskom zákonníku (§ 544 a § 545). Zmluvná pokuta patrí k zabezpečovacím prostriedkom záväzkového práva. Je to dohodou účastníkov určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Možno ju dohodnúť aj pre prípad omeškania so splatením peňažného záväzku, a to takým spôsobom, že jej výška bude tiež závislá na dobe, po ktorú trvá porušenie zmluvnej povinnosti, napr. percentuálnou sadzbou za každý deň alebo za každý mesiac omeškania, teda za vymedzený čas. V tejto súvislosti krajský súd podporne poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obdo/11/2008, zo dňa 11. decembra 2008, v zmysle ktorého „zmluvná pokuta je jedným z právnych prostriedkov slúžiacim na zabezpečenie zmluvnej povinnosti. Právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 544 a § 545 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre platné dojednanie zmluvnej pokuty, okrem písomnej formy, vymedzenie zmluvnej povinnosti, ktorá má byť takto zabezpečená a jednoznačnú dohodu o výške zmluvnej pokuty, resp. spôsobu jej určenia.“ Má akcesorickú povahu, pri svojom vzniku predpokladá existenciu hlavného záväzku, na zabezpečenie ktorého má slúžiť. Inštitút zmluvnej pokuty plní v určitom zmysle slova funkciu paušalizovanej náhrady škody. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vo vzťahu ku žalovaným uplatnenej pokute, však nie je zrejmé, že by okresný súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú pokutu vo vzťahu k argumentácii žalobcu, keďže neozrejmil primárne svoje myšlienkové pochody pri určení zmluvnej povinnosti, ktorá ňou mala byť zabezpečená.

37. Z odvolania žalobcu vyplýva, že namietal, že „Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 15.11.2016 pripustil zmenu žaloby v znení písomného podania žalobcu zo dňa 01.12.2015. Z porovnania petitu žaloby podľa jeho písomného podania zo dňa 01.12.2015 a výrokov jeho rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie rozhodoval iných nárokov, než ktoré sú vymedzené v petite jeho žaloby. Súd prvej inštancie:

- prisúdil žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 75,201,03 € od 11.01.2012 a zo sumy 71.201,03 € od 17.06.2014 do zaplatenia a to napriek tomu, že sa žalobca toho nedomáhal a
- zamietol nárok na úroky z omeškania vo výške 9 % zo sumy 20.018,25 € a to napriek tomu, že si žalobca taký nárok v predmetnom spore neuplatnil. Týmto súd prvej inštancie zaťažil konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.“

Odvolací súd sa oboznámil so zápisnicou z ústneho pojednávania zo dňa 15. novembra 2016 (č.l. 133 spisu), na ktorom okresný súd pripustil zmenu žaloby v znení písomného podania žalobcu zo dňa 01.12.2015 ako i s podaním žalobcu zo dňa 1.12.2015 (č.l. 67 spisu), pričom pri porovnaní s výrokmi napadnutého rozsudku okresného súdu, bez ďalšieho, potom nemohol konštatovať nedôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu žalobcu, ak okresný súd vo výroku, ktorým žalobe vyhovel, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 15.675,38 Eur, zmluvnú pokutu 1.000,- Eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 75.201,03 Eur od 11.01.2012 do 17.06.2014, zo sumy 71.201,03 Eur od 17.06.2014 do zaplatenia, zo sumy 4.398,75 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 4.021,06 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, teda uložil povinnosti, ktoré však bez ďalšieho, nekorešponovali so žalobou a jej zmeneným petitom, ktorého zmenu okresný súd uznesením pripustil. Rozdielnosť výrokov napadnutého rozsudku so zmeneným petitom žaloby namietal v odvolaní i žalovaný, preto aj odvolacia argumentácia žalovaného v tomto smere bola odvolacím súdom uznaná ako dôvodná. Žalovaný tiež v odvolaní namietal i výpočet okresného súdu v rovine zmluvnej pokuty a následne posúdenia ním uplatnenej kompenzačnej námietky okresným súdom 250 Eur x 160 dní = 4.000 Eur, ktorú žalovaný viazal s rovinou nesprávnosti celého rozhodnutia okresného súdu, k čomu odvolací súd uvádza, že sa so žalovaným v tomto štádiu konania stotožnil vzhľadom na dôvody už uvedené vyššie.

38. Nepochybne z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Nevyžaduje sa, aby na každý argument účastníka sporového súdneho konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. mája 2011, sp.zn. 8Sžo/122/2010 v inej veci, na ktoré krajský súd poukazuje len podporne a primerane, sa uvádza, že „k základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu

pre ľudské práva (o. i. veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21.X..1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. L ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojoľnosti)“. V tomto smere, primárne pre nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, a tým tiež nedostatočné skutkové a právne posúdenie veci, bolo potrebné rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia odvolacieho súdu, nebol priestor pre iný záver, než že nebolo zrejmé, z akých východísk okresný súd v rozsudku vychádzal, v dôsledku ktorej skutočnosti nebolo potom možné, aby absenciu náležitého odôvodnenia v tejto časti napadnutého rozhodnutia okresného súdu doplnil odvolací súd až v rámci odvolacieho konania. V tejto spojitosti odvolací súd uvádza, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné.

40. Tak ako odvolací súd už uviedol v tomto rozhodnutí, judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1944, séria A Č.303-A, Hiro Balani c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c/a Grécko z 29. mája 1997, Higgins c/a Francúzsko z 19. februára 1998). Ak teda okresný súd vyššie špecifikované nosné skutočnosti vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobou a obrane žalovaného nevyhodnocoval, nezrejmil svoje myšlienkové pochody v týchto rovinách, ktoré skutočnosti nepochybne predstavovali základ rozhodnutia okresného súdu, tak nebol vytvorený krajskému súdu, ako už uviedol vyššie, priestor pre vykonanie odvolacieho prieskumu v tejto rovine, pričom absenciu postupu okresného súdu nebolo možné preklenúť doplnením odôvodnenia, prípadne doplnením dokazovania v tomto smere v odvolacom konaní, preto odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu cez úpravu v § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

42. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi a rozhodne o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu, ktorý bol uplatnený žalobou, o obrane žalovaného, v rozsahu zodpovedajúcom zrušujúcemu výroku v zmysle tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, za dôsledného dodržania postupu zmysle 220 ods. 2 CSP, pričom sa bude zaoberať skutočnosťami, na ktoré odvolací súd poukázal vyššie v tomto svojom rozhodnutí, ako aj s tvrdeniami a dôkazmi sporových strán, ktoré boli produkované v priebehu konania, včítanie tých, použitých v odvolacom konaní, a to v podanom odvolaní žalobcu aj žalovaného.

43. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

44. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.